

Personalekategori	Invalideforsikringsretten	Førtidspensionsudvalget	Ialt
Akademisk uddannet...	21	7	28
Ikke-akademisk uddannede sagsbehandlere....	18	2	20
Kontorgruppe.....	56	5	61
Arkivassistenter og -betjente og kontor- betjente.....	20		20
	115	14	129

Udover dette personale er der til invalideforsikringsretten og til førtidspensionsudvalget knyttet henholdsvis 30 og 7 lægekonsulenter. De samlede årlige lægetimer kan anslås til 15.000 vedrørende invalidepensionssager og 4.000 vedrørende førtidspensionssager.

Som det fremgår af lovforslagets § 2, påregnes det, at invalideforsikringsretten i en overgangsperiode må fortsætte sin virksomhed. Dette gælder i øvrigt også førtidspensionsudvalget. Dette anses for påkrævet dels for at afvikle sagsrestancerne, dels for at der i en rimelig periode efter nyordningens gennemførelse kan ydes vejledning og bistand til revaliderings- og pensionsnævnene samt i det omfang det personalemæssigt er muligt, for at den indlæringsvirksomhed, som invalideforsikringsretten har udført i forbindelse med de forsøgsordninger, der har været gennemført i 1973-75, kan fortsætte.

Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at foretage beregninger vedrørende personale- og lægeforbruget i overgangsperioden, der må formodes at strække sig over 1, måske 1½ år. Efter overgangsperiodens udløb ophæves invalideforsikringsretten — og førtidspensionsudvalget — fuldstændig, og de til disse institutioner knyttede stillinger kan nedlægges. Decentraliseringen af opgaverne til revaliderings- og pensionsnævnene nødvendiggør imidlertid, at der centralt — fortrinsvis i sikringsstyrelsen, men også i mindre omfang i socialministeriet — varetages funktioner af statistisk, budgetmæssig, planlægningsmæssig og vejledende karakter tilligemed funktioner vedrørende invalideforsikringsrettens og førtidspensionsudvalgets hidtidige arkiver, hvorfra sager i fornødent omfang må kunne fordeles til de lokale myndigheder. Personalebehovet for de centrale organer til varetagelse af disse opgaver, der er en direkte følge af decentraliseringen, skønnes at blive af relativt begrænset størrelse.

På kortere sigt kan det ikke antages, at socialcentrenes personalebehov tilsammen vil være mindre end invalideforsikringsrettens i dag, blandt andet fordi der må forudses vanskeligheder med at frem-

skaffe et tilstrækkeligt antal medarbejdere, der sidder inde med den specialviden, som vil være nødvendig for straks at kunne etablere en „glidende“ sagsgang, ligesom der må påregnes en vis indkørsperiode, inden fordelene ved den primærkommunale sagsforberedelse slår igennem.

Arbejdsgruppen har imidlertid henledt opmærksomheden på, at der opnås væsentlige rationaliseringsfordele ved at samle en række beslægtede sagsområder i socialcentrene, der herved bliver i stand til at koordinere sagsbehandlingen og tage stilling til alternative løsninger for den enkelte ansøger, uden at ny sag skal rejses i en anden institution. På lidt længere sigt må det påregnes, at denne mere rationelle arbejdsgang må medføre arbejdsbesparelser med deraf følgende reduktion af personalebehovet ved behandlingen af pensionssagerne.

I en overgangsperiode, hvor invalideforsikringsrettens og førtidspensionsudvalgets virksomhed som foran omtalt må opretholdes, vil der ske en gradvis reduktion af de udgifter, som er forbundet hermed. Invalideforsikringsrettens virksomhed skønnes at ophøre helt i løbet af 1977-78, medens førtidspensionsudvalget må antages at kunne afslutte sin virksomhed i løbet af 1976-77.

Driftsudgifterne vedrørende invalideforsikringsretten er i forslag til finanslov 1975-76 optaget med ca. 21,8 mill. kr. og i budgetoverslag for 1978-79 med 21,5 mill. kr. Udgiften for sidstnævnte finansår bortfalder. På tilsvarende måde vil udgifterne ved driften af førtidspensionsudvalget, der er optaget i sikringsstyrelsens budget, og som andrager ca. 1,5 mill. kr. være helt bortfaldet i 1977-78. Til varetagelse af de omtalte centrale funktioner af statistisk, planlægningsmæssig, budgetmæssig, koordinerende og vejledende art, der må opbygges i overgangsperioden, påregnes årlige udgifter — væsentligst til lønninger — på omkring 1 mill. kr.

Mindreudgifterne på statens budgetter skønnes modsvaret af merudgifter af omtrent tilsvarende størrelse på de amtskommunale budgetter under ét, dog at disse, efterhånden som decentraliseringens fordele slår igennem, forventes at kunne reduceres noget.

II. Ophævelse af invalideforsikringsfonden.

Forslaget indebærer, at de af invalideforsikringsfonden bestridte opgaver, bl. a. som en konsekvens af bistandslovens ikrafttræden den 1. april 1976, decentraliseres eller overføres til anden central myndighed.

Invalideforsikringsfondens opgaver består i arbejdet i forbindelse med refusion af udgifter til invalidepension, samt i de administrative funktioner, der er